

РЕШЕНИЕ

№ 5348

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8857** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искане за прогласяване на нищожност, озаглавено „частна жалба“, с вх.№ 26788 от 15.07.2022 г., подадено от Н. И. Г. в лично качество и като представляваща юридическо лице с нестопанска цел Фондация „Децата на Б.“ със седалище в [населено място]. Иска се да бъдат обявени за нищожни решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на Столична община; определение от 29.11.2021 г. по адм. дело № 9770/2021 г.; определение № 5348 от 04.07.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. и решение № 2159 от 31.03.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г., всички на АССГ, второ отделение, 40-ти състав. С протоколно определение от 07.12.2022 г. съдът е дал възможност на ищката да уточни в лично качество или от името на Фондация „Децата на Б.“ иска обявяване на нищожност на изброените от нея актове, както и предмета на спора. В отговор на това Н. Г. е уточнила, че подава иска в качеството си на представляваща юридическо лице с нестопанска цел Фондация „Децата на Б.“ и потвърждава, че иска обявяване на нищожност на решение № РСЛ21-РД09-344 от 13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на СО, определение от 29.11.2021 г. по адм. дело № 9770/2021, определение № 5348 от 04.07.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. и решение № 2159 от 31.03.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. на АССГ, второ отделение, 40 състав.

Ответникът – кметът на район „С.“ на СО, чрез упълномощения процесуален представител – юрк. В. Д., оспорва исковата молба като неоснователна. Моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на СО е отказано предоставянето на административна услуга по подадени от Н. Г. в лично качество и в качеството ѝ на учредител и управител на юридическо лице с нестопанска цел – Фондация „Децата на Б.“ заявление с вх. № РСЛ21-ГР94-3341/04.08.2021 г. и заявление с вх. № РСЛ21-ГР94-3341–1/05.08.2021 г. за пререгистрация и ползване на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк][жилищен адрес]07.

Отказът е обжалван от Н. Г. пред АССГ. По жалбата ѝ е образувано адм. дело № 9770/2021 г. С определението от 29.11.2021 г. по адм. дело № 9770/2021 г. съдът е: 1. оставил без разглеждане искането на Ю. „Децата на Б.“ за освобождаване от заплащане на държавни такси и разноски в производството и предоставянето на безплатна правна помощ, обективизирано в молба от 19.11.2021 г.; 2. признал е, че Н. И. Г. не разполага с достатъчно средства за заплащане на такси и разноски, с оглед на което я е освободил от заплащането им и ѝ е предоставил правна помощ под формата на процесуално представителство на основание чл.25, ал.1 от ЗПП; 3. указал е на Фондация „Децата на Б.“, че в 7-дневен срок от съобщението следва да представи документ за платена по сметката на АССГ държавна такса в размер на 10 лв., като е предупредил, че при неизпълнение производството по делото по отношение на този жалбоподател ще бъде прекратено; 4. насрочил е делото за разглеждане в открито съдебно заседание и е разпределил доказателствената тежест. Изрично в определението е посочено, че същото подлежи на обжалване само в частта му по т.1, а в останалата част не подлежи на обжалване. Определението не е обжалвано.

Производството по делото е приключило с постановяването на решение № 2159 от 31.03.2022 г., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна. Срещу решението е подадена касационна жалба от Н. Г., действаща в лично качество и като представляваща юридическо лице с нестопанска цел Фондация „Децата на Б.“.

С определение № 5348 от 04.07.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. АССГ е върнал касационната жалба поради неизпълнени указания, дадени с разпореждане от 04.05.2022 г., с което касационната жалба е оставена без движение поради констатирани нередовности. Това определение е обжалвано от Н. Г. пред Върховния административен съд, който по искането за обявяване на нищожност на административен акт и на съдебните актове по адм. дело № 9770/2021 г. е изпратил делото по подсъдност на АССГ.

По-късно по жалба срещу решение № 2159 от 31.03.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. на АССГ пред Върховния административен съд е образувано адм. дело № 411/2023 г. С решение № 7643 от 11.07.2023 г. касационната инстанция е оставила в сила обжалваното съдебно решение. С оглед предвидения в чл.218 от АПК обхват на осъществявания касационен контрол за законосъобразност и правилност на обжалвания съдебен акт Върховният административен съд е приел, че решение № 2159 от 31.03.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. на АССГ е валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна е установено, че със заповед № РСЛ21-РД09-123/23.03.2021 г. на кмета на район „С.“ на СО, на основание чл.65, ал.2 от Закона за общинската

собственост (ЗОС) и чл.34, ал.2 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, е наредено да се из земе от М. М. – син на Н. Г., общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк][жилищен адрес]07, който държи същото без правно основание.

По заявленията, подадени от Н. Г. в лично качество и от името на представляваната от нея фондация, е постановено решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на СО, обективиращо отказ за извършване на административна услуга за пререгистрация и ползване на посоченото общинско жилище. Решението си кметът на район „С.“ на СО е мотивирал с това, че по отношение на физическото лице липсвали основанията, посочени в разпоредбата на чл.92, ал.7 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), а по отношение на фондацията – липсвали основанията, обхванати от нормата на чл.8, ал.1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) във вр. с чл.14, ал.6 от ЗОС и чл.22, ал.1, т.2 от Наредбата за общинската собственост. Според ВАС, правилно АССГ преценил, че оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК във вр. с §1, т.2, б.,в“ от ДР на Закона за администрацията, както и че същото е издадено от компетентен административен орган, в законоустановената писмена форма и съдържащ задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК на административен акт. Верни били изводите на АССГ, че при постановяването на административния акт не са допуснати нарушения на материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и че същият е съответен на целта на закона, обективирана в чл.91 от ЗГР. Правилно било прието, че липсва правно основание за извършване на исканата от Г. адресна регистрация.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Доколкото решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на СО е било предмет на контрол за законосъобразност по адм. дело № 9770/2021 г., по което АССГ се е произнесъл с решение № 2159 от 31.03.2022 г., оставено в сила с решение № 7643 от 11.07.2023 г. по адм. дело № 411/2023 г. по описа на ВАС, настоящото искане за прогласяване на нищожността му се явява недопустимо, тъй като съдът с влязло в сила съдебно решение се е произнесъл и по неговата валидност. Формираният от съда извод за законосъобразност на оспорения пред него административен акт имплицитно включва в себе си и преценката за неговата действителност.

Предвид разпоредбата на чл.177, ал.3 от АПК, както и установената съдебна практика, че не може да се претендира нищожност, когато е налице влязло в сила решение, с което е отхвърлено оспорването срещу същия акт, като унищожаем, искането за обявяване на нищожност на решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на СО е недопустимо.

По отношение на искането за прогласяване на нищожност на определение от 29.11.2021 г., определение № 5348 от 04.07.2022 г. и решение № 2159 от 31.03.2022 г., всички по адм. дело № 9770/2021 г. на АССГ, настоящият съд съобрази следното:

Съгласно чл.128а, ал.1 от АПК, исковете за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по-нататъшното развитие на производството, постановени от административните съдилища или от Върховния административен съд, могат да се подават безсрочно.

Установителният иск за обявяване на нищожността на един съдебен акт е правно

средство за защита срещу нищожни решения и определения и като такова не е ограничено със срок. Това средство обаче може да бъде упражнено само тогава, когато правният субект не е упражнил правото си на инстанционен контрол на съдебното решение, чието обявяване на нищожност се иска или когато съдебното решение, чието обявяване на нищожност се иска не подлежи на инстанционен контрол, т.е. само тогава, когато въпросът за нищожността на съдебното решение не е бил предмет на съдебен контрол. Тогава, когато въпросът за нищожността на съдебното решение вече е бил предмет на съдебен контрол е налице абсолютна процесуална пречка за допустимост на иска по чл.128а, ал.1 от АПК, защото има влязло в сила съдебно решение, което е разрешило със сила на пресъдено нещо спора относно валидността на съдебното решение. Съгласно чл.218, ал.2 от АПК в касационното производство по обжалване на съдебното решение съдът служебно следи за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон. Съгласно чл.177, ал.3 от АПК, решението, с което е отхвърлено оспорване за отмяна на административен акт, е пречка за оспорването му като нищожен, както и за оспорването му на друго основание.

В случая решение № 2159 от 31.03.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. на АССГ е оставено в сила с решение № 7643 от 11.07.2023 г. по адм. дело № 411/2023г. на ВАС, т.е. вече е било предмет на съдебен контрол, включително и служебно относно неговата валидност, поради което направеното в настоящото производство искане за обявяване на нищожността му е недопустимо.

По отношение на искането за обявяване нищожността на определение от 29.11.2021 г. и определение № 5348 от 04.07.2022 г., и двете по адм. дело № 9770/2021 г. на АССГ, настоящият съд приема следното:

Нищожността на съдебните актове е резултат от най-тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформиране на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В конкретния случай, определенията, обявяването на чиято нищожност се иска, са съдебни актове, имащи преграждащ развитието на съдебното производство характер. Въпреки липсата на изрична регламентация в АПК, съдебната практика приема, че исковият ред е самостоятелна форма на защита срещу нищожните съдебни актове, като такива, засегнати от най-тежкия порок. В доктрината и съдебната практика се приема, че нищожност на съдебното решение е налице, когато решението е постановено извън правораздавателната власт на съда; в незаконен състав - еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено, само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; при неспазване на изискуемата форма – устното или неподписаното решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; при неразбираемост на волята на съда, която не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването и др.

Нищожното решение, за разлика от недопустимото или незаконосъобразното, не е годно да породи правни последици, ето защо това е единственият порок, за който е предоставена възможност да се отстрани освен по пътя на обжалването, и по исков ред, безсрочно. По делото, обаче, не се установяват пороци, водещи до нищожност на процесните две определения. Съдебните актове са постановени в рамките на правораздавателната власт на Административен съд – София град, от законен състав,

по повод жалба от Н. И. Г.. Незаконен съдебен състав би бил налице, ако подписалият съдебните актове няма качеството съдия в Административен съд – София град, но такова твърдение не е наведено в исковата молба и не се установява по делото. Спазена е изискуемата форма, съдебните актове са подписани от съдията-докладчик. И по двете определения ясно и разбираемо е формулирана волята на съда.

По изложените съображения, административният съд приема, че искът за обявяване на нищожността на определение от 29.11.2021 г. и определение № 5348 от 04.07.2022 г., и двете постановени по адм. дело № 9770/2021 г. е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Водим от горното, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ иск за обявяване на нищожност на решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021 г. на кмета на район „С.“ на Столична община и на решение № 2159 от 31.03.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. на Административен съд – София град, предявен от Фондация „Децата на Б.” и

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 8857/2022г. по описа на Административен съд – София град в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ иск с правно основание чл.128а, ал.1 от АПК, предявен от Фондация „Децата на Б.” за обявяване нищожност на определение от 29.11.2021 г. по адм. дело № 9770/2021 г. и определение № 5348 от 04.07.2022 г. по адм. дело № 9770/2021 г. на Административен съд – София град.

Решението в частта му, с която искът е оставен без разглеждане и производството в тази част е прекратено е с характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

В останалата част решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: